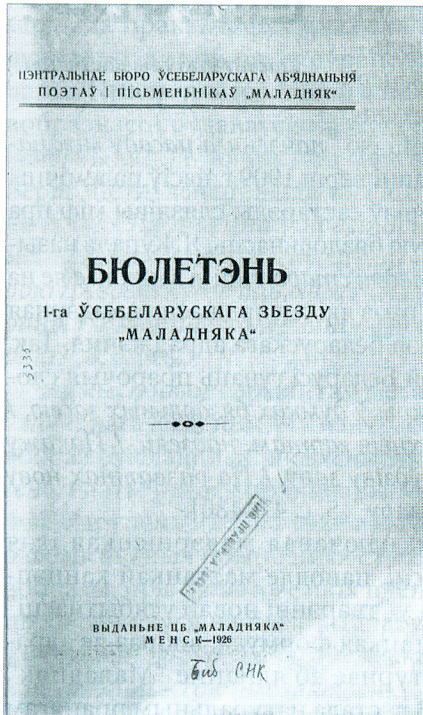

Зміцер ДАВІДОЎСКИ

ПЕРШЫМ ЗАЎЖДЫ ЦЯЖЭЙ: КАРОТКІ, АЛЕ ЯСКРАВЫ ШЛЯХ “МАЛАДНЯКА”

**Вокладка
бюлетэня
1-га з'езда
згуртавання
“Маладняк”.
1926 г.**

Да 100-годдзя з дня заснавання першага буйнога літаратурнага згуртавання “Маладняк” яшчэ ў 2019 г. з ініцыятывы Нацыянальнай бібліятэкі Беларусі быў распачаты буйны праект “На хвалі часу, у плыні жыцця” – праект чатырох: Нацыянальнай бібліятэкі Беларусі, Беларускага дзяржаўнага архіва-музея літаратуры і мастацтва, Беларускага дзяржаўнага музея гісторыі беларускай літаратуры і «Выдавецкага дома “Звязда”» (часопіс “Маладосць”). Была праведзена вялікая праца: круглыя сталы, канферэнцыі, сустрэчы з вядомымі людзьмі і імпрэзы на базе Беларускага дзяржаўнага музея гісторыі беларускай літаратуры, на старонках часопіса “Маладосць” публікаваліся вынікі даследаванняў. У 2021 г. эстафету Нацыянальнай бібліятэкі прыняла Мінская абласная бібліятэка імя А. С. Пушкіна.

Яшчэ ў самым пачатку ХХ ст., у далёкім 1905 г. у колах беларускай інтэлігенцыі пачала лунаць думка пра нацыянальнае літаратурна-мастацкае згуртаванне. Першай спробай сталі газеты “Наша Ніва” (1906–1917, 1920) і “Наша Доля” (1906). Але здзейсніць мары напоўніцу атрымалася толькі ў 1923 г. З’явілася адразу некалькі таварыстваў: Літаратурнае аб’яднанне Арміі і Флоту, аб’яднанні яўрэйскіх, літоўскіх пісьменнікаў і г. д.

Але самымі ўплывовымі і шматлікімі сярод усіх былі “Маладняк”, “Полымя” і “Узвышша”.

Аб’яднанне “Маладняк” узнікла ў лістападзе 1923 г. як гурток маладых паэтаў пры аднайменным часопісе. Заснавальнікамі сталі Міхась Чарот, Анатоль Вольны, Алесь Дудар, Андрэй Александровіч, Адам Бабарэка, Язэп Пушча. Філіі былі ў Мінску, Бабруйску, Барысаве, Віцебску, Гомелі, Клімавічах, Магілёве, Оршы, Полацку, Слуцку, Смаленску, Ленінградзе (Расія), Празе (Чэхія), Рызе (Латвія); студыі і гурткі – у многіх гарадах і мястэчках. У склад аб’яднання ўваходзілі нацыянальныя секцыі рускіх, польскіх, яўрэйскіх, літоўскіх пісьменнікаў.

Сябрамі “Маладняка” ў розны час былі К. Чорны, З. Бядуля, К. Крапіва, У. Дубоўка, У. Галубок, Я. Журба, А. Гурло, М. Лынькоў, П. Трус, П. Броўка, П. Глебка, М. Зарэцкі, Н. Чарнушэвіч, А. Якімовіч, М. Аляхновіч, Р. Мурашка, І. Барашка, В. Каваль, В. Шашэўскі, Я. Скрыган, А. Звонак, С. П. Шушкевіч, К. Губарэвіч, У. Жылка, М. Нікановіч, Т. Кляшторны, У. Хадька, З. Бандарына, Ю. Гаўрук, В. Гарбацэвіч, В. Маракоў, Л. Родзевіч, С. Фамін і інш.

У розныя гады арганізацыю і органы яе кіравання ўзначальвалі М. Чарот, А. Вольны, У. Дубоўка, П. Галавач. Друкаваны орган – часопіс “Маладняк” (нумары з 9 за 1926 г. да 11 за 1928 г.). Многія філіялы мелі ўласныя часопісы або альманахі. 3 мая 1925 г. аб’яднанне выдавала на свае сродкі бібліятэчку (“кніжніцу”) – невялікія зборнікі твораў сяброў (выйшла каля 60).

25–29 лістапада 1925 г. адбыўся I Усебеларускі з’езд “Маладняка”, у ім узялі ўдзел 74 (ці 71) дэлегаты, у тым ліку Майк Ягансан і Уладзімір Гадзінскі ад Украіны. “Маладняк” на той час складаўся са 101 сябра, 89 кандыдатаў і 128 студыйцаў, якія ўваходзілі ў 12 філій.

Ужо на Першым з’ездзе “Маладняка” пачалі працяжыцца настроі сяброў на яго хуткі раскол. Але кіраўніцтва згуртавання не звярнула ўвагі на небяспечныя праявы, хоць на той момант расколу можна было б пазбегнуць. Аднак кіраніўчая група на чале з М. Чаротам вырашыла, што сыход дзясятка чалавек нічога не значыць. На той момант колькасць сяброў “Маладняка” набліжалася да 500.

З цягам часу ў аб’яднанні выспеў крызіс, вынікам якога стаў распад арганізацыі і выхад з яе

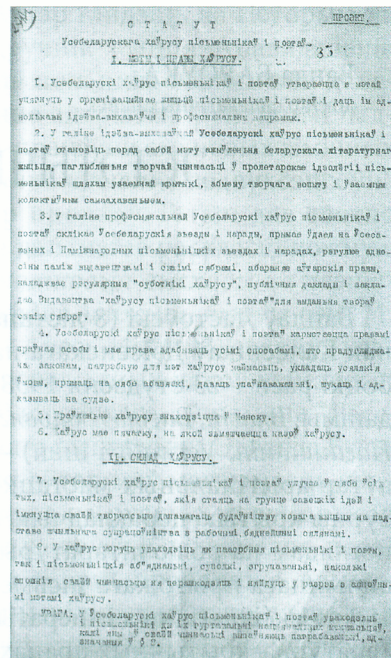

складу ў маі 1926 г. многіх сяброў (К. Чорны, К. Крапіва, У. Дубоўка, А. Бабарэка, П. Глебка, Я. Пушча, М. Лужанін і інш.), а на мяжы 1927–1928 гг. – і асноўнага кіравальнага ядра (М. Чарот, М. Зарэцкі, А. Вольны, А. Дудар, В. Сташэўскі і інш.). Аб'яднанне было рэарганізавана ў БелАПП.

Статут згуртавання “Маладняк” сведчыў, што кіраўніцтва імкнецца ажывіць літаратурнае жыццё на Беларусі, актывізуе пошук і падрыхтоўку маладых талентаў у галіне прозы і паэзіі. Напачатку так яно і было, але неўзабаве М. Чарот змяніў тактыку і пачаў пазбаўляцца сяброў, якія крытыкавалі яго нават простым жартам. Адзін з прыкладаў – Янка Відук (Ян Скрыган). Письменнікі не маглі мірыцца з дыктатам М. Чарота, яго абьякавым стаўленнем да сяброў згуртавання.

У фондзе Нацыянальнага архіва Рэспублікі Беларусі (НАРБ) захавалася копія заявы групы маладых пісьменнікаў у Цэнтральнае бюро “Маладняка” на знак пратэсту супраць абьякавых адносін да творчасці маладых пісьменнікаў. Датаваны ліст 4 красавіка 1927 г. Вось некаторыя вытрымкі з яго: «Мы бачым, што ў нас маецца дзве катэгорыі сяброў: “старэйшыя” і “малодшыя”. Катэгорыя “старэйшых” скрытна праводзіць сваю волю ў арганізацыі, ня лічачыся з астатнімі». Сярод прэтэнзій да “старэйшых”: «зборнікі “малодшых” валяліся на год у ЦБ, у той час, калі старэйшыя здавалі зборнікі і іх за некалькі тыдняў друкавалі. ...без паважных прычын маладзейшым альбо зусім не даюць друкавацца, альбо даюць неахвотна», “патрэбна ў рэдкалегію ўвесці яшчэ двух сяброў, з маладзейшых”, “зборнікі павінны рэдагавацца адчынена... рэдагуючы павінен рабіць заўвагі, даваць парады, абгаварваць іх су-

**Першая старонка
статута
“Маладняка”.**

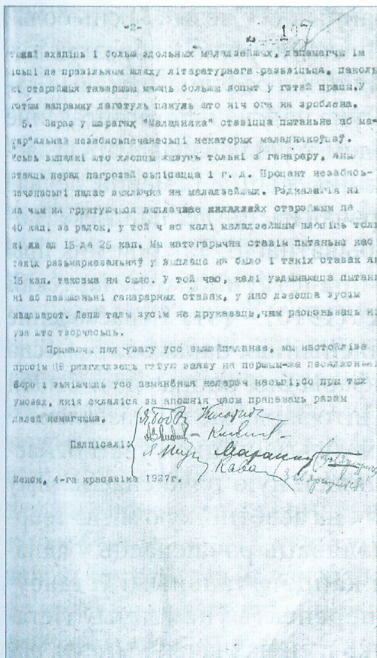
польна з аўтарам”, “ёсць выпадкі што хлопцы жывуць толькі з ганарару... Процэнт незабясчечанасці падае выключна на маладзейшых. Рэдкалегія ні на чым не грунтуецца выплачвае старэйшым па 40 кап. за радок, у той час калі маладзейшым плоціць толькі ад 15 да 25 кап.”.

Калі пачалася хваля ўтварэння літаратурных згуртаванняў, Камуністычная партыя Беларусі заняла нейтральную палітыку неўмяшання ў пісьменніцкія справы, але калі ў тых жа пісьменніцкіх колах пачаліся не проста рознагалоссі і, але і варажыя настроі адзін да аднаго, ЦК Кампартыі Беларусі прыняў рашэнне ліквідаваць “Маладняк”, і ў лістападзе 1928 г. адпаведнай пастановай ЦК КП(б)Б (гл.: НАРБ, ф. 4п, воп. 1, спр. 2895, арк. 81–84) была ўтворана Беларуская асацыяцыя пралетарскіх пісьменнікаў (БелАПП).

Гэта быў даволі вялікі дакумент на чатырох старонках машынапісу. У 14 пунктах прааналізавана становішча ў “Маладняку”, дадзена ацэнка і прынята пастанова аб поўнай ліквідацыі згуртавання. Часопіс арганізацыі “Маладняк” ліквідавалі ў 1932 г., яго замянілі газета “Літаратура і мастацтва” і часопіс “Польмя”.

27 мая 1932 г. пастановай ЦК КП(б)Б “Аб перабудове літаратурна-мастацкіх арганізацый БССР” быў створаны Саюз пісьменнікаў Беларусі, арганізацыйна аформлены І Усебеларускім з'ездам пісьменнікаў у 1934 г. Першым старшынёй быў абраны Міхась Клімковіч.

Нягледзячы на ўсе недарэчнасці і памылкі ў працы з маладымі пісьменнікамі, аб'яднанне “Маладняк” адкрыла шмат таленавітых паэтаў, празаікаў і драматургаў. Першым заўжды цяжэй. Але на іх не заўсёды ўдалых спробах грунтуецца наша сучаснасць і будучыня.

**Апошняя старонка
заявы маладых
пісьменнікаў
да кіраўніцтва
“Маладняка”.**
1927 г.